

PJ Harvey, iniciació a la poesia

El festival Kosmòpolis va acollir el recital de la rockera sobre el seu primer poemari, «The Hollow of the Hand» | Crònica d'Helena Morén del pas per Barcelona de la cantautora de Dorset

Recital de PJ Harvey el 26 de març de 2017 al Hall del CCCB | Miquel Taverna

Polly Jean Harvey va néixer un 9 d'octubre de 1969 i va créixer assilvestrada en un entorn rural de la costa anglesa de Dorset, escoltant la col·lecció de discos de blues dels seus pares exhippies. Com a **PJ Harvey** (<http://pjharvey.net>) va debutar en directe el 1991, però no va ser fins a la segona dècada dels noranta que va ecllosionar com a cantautora de rock alternatiu.

Després d'haver llançat vuit àlbums (editats majoritàriament pel segell Island, filial anglesa de la multinacional Universal), haver venut milions de discos i haver vingut a fer alguns concerts memorables a Barcelona, l'artista va aterrar a la ciutat el passat diumenge 26 de març a tancar el cicle de literatura Kosmòpolis al CCCB amb el seu primer recull de poemes.

El títol del recull és *The Hollow of the Hand*, i el va publicar l'editorial Sexto Piso (<http://www.sextopiso.com>) (amb seus a Madrid i Mèxic) en versió bilingüe castellà-anglès el 2015, amb fotografies de Seamus Murphy, fotògraf premiat set vegades amb el World Press Photo i creador, l'any 2011, dels *12 Short Films* per a l'àlbum de **PJ Harvey** *Let England Shake* (Vagrant, 2011).

El llibre *The Hollow of the Hand* va néixer d'un primer poema escrit per **PJ Harvey** per a la revista *New Yorker* (l'any 2014), titulat "The Guest Room", i que s'ha inclòs en un recull que condueix per

les fotografies i anotacions de l'anglesa en tres viatges que van compartir amb Murphy a Kosovo, l'Afganistan i Washington DC.

Al recital de diumenge **PJ Harvey** va dir 19 poemes de *The Hollow of the Hand*, entre els quals el que conté el vers del títol anomenat "The hand", que parla d'una "mà que demana" que retrobarà als tres indrets, també en els carrers pobres de la ciutat on es decideixen futurs de pobles com els de kosovars i afganesos.

Els poemes constaten el que se sap però que cal aturar-se per veure. Aquella fotografia social on "li falta la boca, deteriorada" ("The abandoned Village") al primer apartat del llibre, *Kosovo*, encara ple de "*recent dead*", de desesperança i de cercles humans que han estat destruïts, com aquelles claus de "Chain of Keys" que ja no responen a cap promesa ni desig. Però el cercle sempre recomença, i **PJ Harvey** el veu i el sent en una escena on encara ressona una '*sad song*' a "Where it begins".

A *Afganistan* troba més instantànies, algunes de les quals poden recordar la nostra guerra incivil, la que cantava "Les sabates d'en Jaume" la **Teresa Rebull** i que aquí portava un afganès, o la d'un cavall mort a la carretera que ens remet al cavall fet trinxera d'Agustí Centelles. De la mateixa manera **Harvey** s'atura i confessa el seu inici de viatge a "The Orange Monkey", on assegura que 'escriurà el que trobi', i així va escriure el que tenia davant seu.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=Dw1dj7tPvhc>

El que troba **PJ Harvey** entre un Afganistan devastat és la mirada neta d'un nen, i que recita amb veu empàtica plena de tendresa: '*Where shall I go? I have no home. I had a place but guests came and they remained. Where shall I go?*'. I ressona l'hostes vingueren que de casa ens tragueren o el "Where have all the flowers gone" de **Pete Seeger**. "The Guest Room", la gènesi del llibre.

La veu anglesa flota per l'auditori del CCCB sense subtítols, hi ha qui segueix els versos en la versió bilingüe, hi ha qui escolta atent i n'hi ha d'atents amb intermitències. Els que segueixin so i missatge de la llengua seguiran com ella va fer, per no perdre's, les petjades del noi, "The boy", i ressona d'una altra manera el '*dollar, dollar*' de "The glass".

Centenars de persones omplint el *hall* del CCCB escolten en silenci reverencial. I en viatjar amb els versos a *Washington DC*, **Harvey** apunta cada espectador amb la pistola de joguina de la publicitat que increpa a "African Voices" un famós National Museum of Nature Histoy, que també ressona a "To the Oldest Homo Sapiens", on li pregunta 'què et va treure de la cova?'. I la salmòdia afganesa d'"An Iniciation" que pregava a un déu com el nen demanava dòlars, on ella començava a trobar poesia, es repeteix en un colom nord-americà que ja no demana pau, sinó de nou unes monedes.

Els últims tres poemes dits són tres d'inèdits, del proper recull, que titularà *The Forest*, un bosc on apareixen un rododèndron, un vell roure mort, papallones (i potser hi connectarem la nostra Rodoreda de *Flors i violes* o de *La mort i la primavera*, potser aquell lema vital de Walt Whitman, "una fulla d'herba no és menys que la jornada laboral dels astres"). I recita tot de coses que va trobar uns primers dies d'abril.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=nF8zLKiSM8M>

Els viatges anteriors amb Murphy desemboquen en un bosc tenebrós més propi, com les seves cançons més fosques, i l'últim vers del recital, que desperta algunes rialles sense sentit, perquè tot té un punt inquietant, en recordar un soldat degollat moribund i les seves musicals últimes paraules: 'Love me tender'. Serveix de colofó abans de la signatura de llibres, on potser la poesia ja s'evapora...

Els primers dies d'abril seria bo i ben primaverat que el públic del Kosmòpolis també valorés la creació poètica d'aquí i assistís, per exemple, al cicle de recitals 'Per a la creació d'un guant' (del 3 al 9 d'abril) que organitza la poeta Dolores Miquel (per presentar entre amics el seu últim poemari *El guant de plàstic rosa*). Hi participaran artistes de diferents arts com Jordi Boldú, Arnau Puig, Francesca Llopis o Sílvia Bel; poetes i rapsodes com Josep Pedrals, Núria Martínez-Vernis, Albert Roig o Enric Casasses, i músics com Miquel Àngel Martín, Jordi Busquets i **Pau Riba**, entre d'altres. Un entorn humà i artístic que **PJ Harvey** de ben segur valoraria si conegués la nostra llengua, ella que va col·laborar amb **Pascal Comelade** tot cantant la impressionant "Love to Soon".

PER A LA CREACIÓ D'UN GUANT

Barcelona, setmana del 3 al 9 d'abril del 2017

Dilluns 3 d'abril
NO VOLEN ENTRAR A LA NIT CALLADA
Jordi Boldú & Miquel Àngel Martín
A les 19:30 h a la CARNISSERIA ROGER JORDI del MERCAT DE L'ABACERIA

Dimecres 5 d'abril
CAP ÀNIMA ÉS ENGENDRADA. CAP ÀNIMA ÉS PARENTA D'ALTRA.
Josep Pedrals, Maria Sevilla & Núria Martínez-Vernis
A les 19 h a la CASA DEL LLIBRE del Passeig de Gràcia

Divendres 7 d'abril
RITUAL PER A UNA VACA MORTA
Albert Roig, Paula Sanyer & Arnau Puig
A les 20 h a la CASA ORLANDA

Dimarts 4 d'abril
OFEGAR UN MORT ÉS COSA DE PÈTALS
Maria Cabrera & Francesca Llopis
A les 19:30 h sota FARC DE TROMP

Dijous 6 d'abril
LA TERRA LLAURA ELS BOUS
Pau Riba, Jordi Busquets & Dolores Miquel
A les 22 h a l'HEUJOGÀBAL

Dissabte 8 d'abril
S'HI ENTRA SEQUIENT EL FIL DE LA MEMÒRIA
Sílvia Bel & Mar Gómez-Calceirada
A les 12:30 h a la porta del CEMENTIRI DE MONTJUÏC

Diumenge 9 d'abril
JURA'M QUE M'ENTERRARÀS DESPULLAT I QUE TU VINDRÀS DESPULLADA
Enric Casasses & Alba Mascarella
A les 13 h a la PLAÇA D'ISOP

**Els actes duraran de 20 a 45 minuts.*

Per a la creació d'un guant